

Miegainais Svēto Rakstu laiks

HEKTORA BORLASKA ILLUSTRĀCIJA

Lūsija Stīvensone Jūela
(Stāsts ir balstīts uz patiesiem notikumiem)

Šī stāsta notikumi risinājās Norvēģijā.

Elvīra pamodās, izdzirdot tēta balsi. „Laiks Svētajiem Rakstiem,” viņš teica.

Viņa piecēlās gultā un berzēja savas miegainās acis. Ārā joprojām bija tumšs. Un bija auksti! Elvīra negribēja kāpt laukā no savas siltās gultas.

Mamma teica, ka, lasot Svētos Rakstus, viņi var labāk iepazīt Jēzu. Taču lasīt Svētos Rakstus katru rītu bija grūti!

Elvīra lēnām uzkāpa pa kāpnēm un apsēdās blakus vecākajai mātai Sigrīdai uz dīvāna. Viņa apskāva spilvenu un ietinās savā pūkainajā segā. Viņas brāļi bija citā istabā, sākot savu tiešsaistes semināra nodarbību.

Izvanījās tēta telefons. Viņš atbildēja, un ekrānā parādījās ģimenes locekļi. Līvas tante bija sašopusies un gatava darbam. Māsīca Doroteja joprojām bija pidžamā — gluži kā Elvīra.

Elvīra pamāja viņiem videozvanā un nožāvājās. Viņi vienmēr studēja Svētos Rakstus kopā ar Līvas tanti un Doroteju. Viņas dzīvoja citā Norvēģijas daļā četru stundu attālumā. Viņiem visiem bija vieglāk lasīt Svētos Rakstus ar mērķi — katru dienu sazvanīties. Un Elvīrai patika redzēt savu māsiņu!

Pēc dažām minūtēm zvanam pievienojās arī mamma. „Sveikas, meitenes!” viņa teica. Viņa šonedēļ ceļoja darba darīšanās, taču piezvanīja ģimenes Svēto Rakstu studiju laikā.

Viņi pateica lūgšanu. Tad Elvīra atvēra savus Svētos Rakstus. Viņi kopā lasīja Mormona Grāmatu. Visi pēc kārtas lasīja pantus.

Elvīra klausījās, kā pārējie lasa, taču bija grūti palikt nomodā. Sigrīda bija aizmigusi uz dīvāna. Elvīra viņu pabikstīja. Taču tad kaut kas šajā pantā piesaistīja viņas uzmanību.

„Un es ieraudzīju margu no dzelzs, un tā stiepās gar upes krastu un veda uz koku, pie kura es stāvēju,” Doroteja lasīja.*

„Es zinu šo stāstu!” Elvīra teica. „Tas ir Lehija sapnis.” Viņa par to bija redzējusi Svēto Rakstu video. Tur bija skaists koks ar baltiem augļiem, un ļaudis turējās pie margas, kas palīdzēja viņiem pie tā nokļūt.

„Vai atceraties, kas ir margas?” jautāja mamma. „Svētie Raksti?”

„Tieši tā!” tētis teica. „Vēlāk Nefijs māca, ka margas līdzinās Dieva vārdam. Kā, jūsuprāt, mēs varam turēties pie margas, kā to darīja cilvēki Lehija sapnī?” „Mēs šobrīd turam rokās margu!” Elvīra pacēla savu Mormona Grāmatu. „Veltot laiku Svētajiem Rakstiem.”

Mamma pamāja ar galvu. „Lasot Svētos Rakstus, mēs tuvojamies Jēzum Kristum. Tieši tāpat kā cilvēki tuvojās dzīvības kokam, kad viņi turējās pie margas.”

Turpinot lasīt, Elvīra iztēlojās, ka ir satvērusi margu un tuvojas skaistajam kokam. Viņa vairs nejutās tik miegaina.

Drīz vien pienāca laiks beigt. Līvas tantei un mammai vajadzēja doties uz darbu. Un Elvīrai, Sigrīdai un Dorotejai bija jāsaprotas skolai.

„Atā — visiem!” Elvīra pamāja savai ģimenei ekrānā. „Mīlu jūs!”

Skriedama lejā, lai sagatavotos skolai, Elvīra sajuta iekšēju siltumu. Un ne jau viņas pūkainās segas dēļ. Viņa zināja, ka siltās sajūtas ir tas, ka Svētais Gars viņai vēstīja par Mormona Grāmatas patiesumu. Tas bija lielisks veids, kā iesākt dienu!

*1. Nefija 8:19

Kaut arī bija agrs, Elvīra zināja, ka ir vērts lasīt Svētos Rakstus.